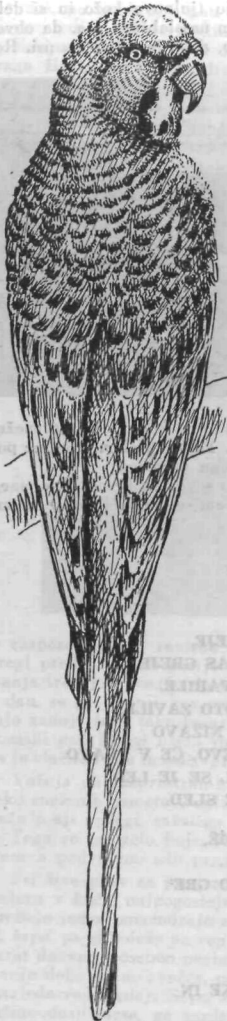

Male papige

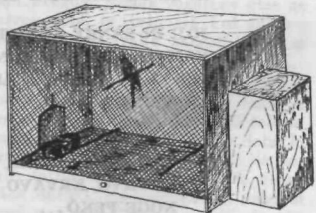
Star gozdar je imel škorca, ki je znal izgovarjati nekatere besede. Ako ga je gozdar vprašal: »Škorec, kje si?« je vedno glasno začvkal: »Tukaj sem!« Kaj je nekoč doživel sosedov fant, ki je prišel h gozdarju na obisk, veste sami, saj je povest o malem tatiču gotovo vsakomur znana.

Res je, da se nekateri ptiči, n. pr. škorcei in kosi naučé žvižgati popevke in celo izgovarjati posamezne besede. Izmed vseh »govorečih« ptičev pa so splošno znane papige.

Zlasti male papige, tako imenovane papigice tigrice ali skobčevke, ki jih gojé pri nas mnogi ljubitelji krilatcev v kletkah in večjih ograjenih prostorih, se priučé čebljati in razločno izgovarjati cele stavke.

Papigica skobčevka je izmed vseh vrst papig najmanjša. Njena domovina je Avstralija. Od tam so jo prinesli Angleži v Evropo. Zdaj je razširjena skoraj po vsem svetu. Tudi pri nas poznajo papigico skoraj povsod, saj jo gojé mnogi ljubitelji ptic že v slednji gorski vasi.

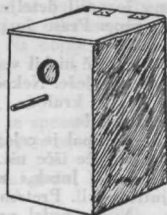
Papigica skobčevka je zelo ljubka in razumna ptica. Na lahek način jo ukrotimo ter naučimo žvižgati in celo govoriti. Papigice so izredno živo barvane. Imamo svetlo- in temnozeleno, rumeno, bele in modre. Posebno so se pa priljubile ljudem zaradi razumnosti in čistoče. S svojim neprestanim čebljanjem in smešnim vedenjem zabavajo staro in mlado. Zato vam, dragi otroci, kar najtopleje priporočam, da si tudi vi nabavite mlado papigico, s katero boste imeli mnogo veselja.

Papigico skobčevko lahko gojimo v preprosti kletki, ki jo sami napravimo iz zaboja. Namesto dna pritrdimo na sprednji strani gosto žično mrežo ter napravimo eno ali dve majhni vratci. Takšna lesena kletka je kaj pripravna za papigice. Kletka naj bo vsaj 60–70 cm dolga, 30–40 cm visoka in prav toliko široka. V kletki trdno pritrdimo 2–3 neogljajene, okrogle skakalne palčice iz mehkega lesa. Na dno natresemo čiste mivke. Da bo kletka vedno čista, je najboljše, ako napravimo iz pločevine predalček, ki ga po potrebi spodaj ven potegnemo in očistimo.

Papigica je belo proso, luščen oves, svetlo seme in bar. Zadovolji se tudi s samim prosom in barom. Seme mora biti suho in čisto, brez drugih primesi. V leseno koritce ali stekleno posodico natrosimo zrnja, ki ga včasih izpihamo. V drugo stekleno posodico denemo vsak dan sveže vode. Po tleh natrosimo zdrobljenih jajčnih lupin, krede ali pa zmletega zidnega ometa, ker potrebuje samica za tvorbo jajčnih lupin apnenca. Dober je tudi kos starega ometa, da si ptič brusi kljun. Tudi košček jabolka ali list špinače pride prav. Papigice žive v svoji prvotni domovini Avstraliji združno, t. j. po več sto in celo tisoč skupaj. Hranijo se z raznim semenjem in se selijo v velikih tropah drugam, če ne dobe na starem mestu več hrane. Letajo vztrajno in pri tem glasno cvrče. Sedeč na drevesih pa neprestano čebljajo. Gnezdiyo v duplih gumijevca.

Kdor namerava sam vzrejati papigice, si mora pri zanesljivem gojitelju papigic nabaviti samca in samico. Živalci morata biti vsaj 10–12 mesecev stari. V kletko jim denemo nato gnezdo, in sicer lesen zabojček 20–24 cm visok, 15 cm dolg in prav toliko širok. Deščice naj bodo iz mehkega lesa in približno 1,5 cm debele. Pokrov pritrdimo s šarnirji tako, da ga po potrebi lahko dvigamo. Na sprednji strani izvrtamo luknjo 4,5 cm v premeru ter 13 cm nad dnom. Približno 3 cm pod luknjo pritrdimo leseno palčico, ki sega 10 cm navzven in 2–3 cm navznoter. Na to palčico stopa ptica, ko hoče v valilnico. Na dnu napravimo majhno vdolbino, kamor zleže samica jajčeca. Predno postavimo valilnico v kletko, potresemo na dno nekoliko suhe žagovine. Samica bo gnezdece sama pripravila in uredila. V gnezdu bo znesla vsak drugi dan po eno jajčece. Navadno znese 4–8 drobnih, okroglih, svetlobelih jajčec.

Vali sama, in sicer 16–20 dni. Mladiči so popolnoma goli in slepi. Spre gledajo po 12 dneh. Med valjenjem pita samico samec. Mladiči ostanejo v gnezdu 30–35 dni. Vsako jutro spravi samica v red svoje nebolgljenčke in očisti gnezdo. Kakor hitro pa mladiči zapuste gnezdo, si že sami poiščejo hrane. Takrat morate živalcam na vsak način posvečati nekoliko več pažnje. Večkrat se namreč zgodi, da očka samec, ki je do tedaj po očetovsko skrbel za mladi zarod, naenkrat začne mladiče preganjati. S kljunom jih včasih tako obdela, da živalce celo poginejo. Ako opazite, da nastopa samec preveč oblastno in kljuva mladiče, je najbolje, da jih vzamete iz kletke. Kmalu nato bo samica zopet znesla jajčeca in začela valiti. Ko zleti drugi rod iz gnezda, vali samica še v tretje in celo v četrto. Pravi gojitelj pa ne pusti, da bi samica valila več ko dvakrat na leto.

Iz vsega povedanega sledi, da je vzreja malih papigic kaj preprosta in prav lahka. Kdor ima posebno veselje z živalcami, naj le poskusi z vzgojo teh ljubkih krilatecv.

Kako ukrotimo, odnosno udomačimo malo papigico in jo naučimo govoriti, se pa pomenimo prihodnjič.